मन्त्रमाह। "इन्द्राणीवाविधवा भूयासम्। अदितिरिव सुपुत्रा। अस्थूरिणं त्वा गार्हपत्य ॥१०॥ उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय" इति। इन्द्रस्य पत्नी 'इन्द्राणी', सा कदाचिदपि विधवा न भवति तद्वदहमपि यावज्जीवम् 'अविधवा', 'भूयासं',। 'अदितिः' देवमाता, तद्वदहं 'सुपुत्रा', 'भूयासं'। हे 'गार्हपत्य', 'अस्थूरिणं' सर्व्वार्थसाधनसम्पूर्णं, 'त्वां', 'सुप्रजास्त्वाय' शोभनापत्यत्वसिद्धये, 'उपनिषदे' उपेत्य निषीदामि॥

(२०) अथ सम्पत्नीयहोममन्त्रमाह। "सम्पत्नी पत्या सुकृतेन गच्छताम्। यज्ञस्य युक्तौ धुर्य्यावभूताम्। सञ्जानानौ विजहतामरातीः। दिवि ज्योतिरजरमारभेताम्" इति। पत्या सहिता येयं पत्नी सा 'सुकृतेन' सुष्ठु सम्पादितेन कर्म्मफलेन, 'सङ्गच्छतां'। तावुभौ 'युक्तौ' परस्परसम्बन्धौ, 'यज्ञस्य', 'धुर्य्यौ' भारवाहकौ, 'अभूतां', यज्ञमनुतिष्ठतामित्यर्थः। 'सञ्जानानौ' परस्परमैकमत्यं गतौ, 'अरातीः' शत्रुं, 'विजहतां' विनाशयताम्, 'दिवि' द्युलोकस्थितं, 'अजरं' जरारहितं, 'ज्योतिः' आदित्यात्मकम्, 'आरभेताम्' आभिमुख्येन प्राप्नुताम्॥

(२१) अथ नारिष्टहोमार्थाश्चत्वारो मन्त्राः, तत्र प्रथममन्त्रमाह। "दश ते तनुवो यज्ञ यज्ञियाः। ताः प्रीणातु यजमानो घृतेन। नारिष्टयोः प्रशिषमीडमानः। देवानां देवेऽपि यजमानोऽमृतोऽभूत्" इति। हे 'यज्ञ' तदभिमानिदेवते, तव 'यज्ञियाः' यज्ञयोग्याः, 'तनवः' शरीराणि, 'दश' सङ्ख्याकाः